

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

ganske klart, at denne tilskudsordning for rugbrød ikke kunne opretholdes. Når den lettelse for befolkningen, som er tilsigtet med tilskudsordningen, bliver så minimal, som det er tilfældet her, og står i et så urimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med at administrere ordningen, så siger det sig selv, at tiden er inde til at afvikle den.

Det ville overraske mig, hvis denne afvikling af tilskudsordningen fører til, at brødpriserne stiger. Med den tendens, der er på kornmarkedet for rugens vedkommende, var det meget nær ved, at der ikke ville blive tale om noget tilskud fra det offentlige, selvom loven havde fortsat, og hvis loven var blevet bibeholdt, ville det formentlig ikke have betydet, at brødpriserne var blevet sat op.

Hvis de erhverv, der iverigt er så stærkt interesserede i, at der ikke findes restriktioner, hvad jeg også er tilhænger af, hvis de ikke er absolut nødvendige, benytter sig af den friere stilling, de får, til en forhøjelse af priserne — som jeg altså ikke kan se der i dette tilfælde er nogen saglig begrundelse for — så forstår de ikke rigtig det ansvar, der knytter sig til den frihed for erhvervene, som jeg er tilhænger af, og som jeg tror de fleste her i tinget er tilhængere af at erhvervene skal have. Med en sådan frihed følger der et ansvar, og efter hvad der foreligger, kan der ikke siges at være noget grundlag for, at bortfaldet af statstilskuddet og dermed af maksimalprisordningen nødvendigvis må føre til, at brødpriserne skal stige.

Der må en meget stærk saglig begrundelse til, for at det skal kunne godtages af den danske offentlighed. Jeg håber, at den højtærede minister vil være opmærksom på spørgsmålet. Iøvrigt kan jeg anbefale lovforslaget i den foreslåede ændrede affattelse.

Petra Petersen: Jeg skal afstå fra her at komme med en historisk udredning af den politik, der af skiftende regeringer er ført her i landet siden besættelsens ophør. Men jeg vil gerne slå fast, at siden Danmark gik ind for at modtage Marshallhjælp og indtrådte i Atlantpagten, har den brede befolkning fået sin levestandard forringet. Hvor sociallovgivningen ikke er direkte forringet,

har den ikke fulgt med i udviklingen, og derfor er Danmark blandt de lande, der ligger langt nede i rækken, hvor talen er om foranstaltninger til gavn for de små i samfundet. Vi har ikke blot fået store direkte skatter i Danmark, men der er snart ikke den ting, der ikke er fordyret gennem indirekte skatter, og det må vel være på den baggrund, man må se dette, at man nu vil tage den sidste rest af tilskuddet til billiggørelse af rugbrødet væk. Så siger man, at det drejer sig ikke om så meget, og jeg kan følge den højtærede landbrugsminister, der ved første behandling sagde, at vel betyder det ikke så meget for ministeren eller for medlemmerne her i tinget og heller ikke for den enkelte pristalsfamilie, om rugbrødsprisen stiger, men han sagde også, at en højere pris for rugbrødet betyder noget for familier med mange børn, og som jeg sagde i går, betyder det også en del for vore aldersrentemodtagere, for dem med de sparsomme indtægter, der i forvejen ikke slår til til det fornødne. Også for de mange arbejdsløse betyder rugbrødet en del. Vi ved, at skal de arbejdsløse med deres familier leve udelukkende af arbejdsløshedsunderstøttelsen, da består deres hovedernæring af rugbrød og kartofler. Det forlig, socialdemokratiet har sluttet med venstre og de konservative, går som alle tidligere forlig af denne art ud på bevidst og systematisk at sænke befolkningens levestandard. Der er i den henseende ingen forskel på, om det er det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der som minister åbent og ærligt erklærer, at han vil skære forbruget ned og sænke levestandarden, eller vi har en socialdemokratisk regering, som vel taler om at forsvare de små, men i virkeligheden fortsætter venstres politik. Det er ikke alene den højtærede udenrigsminister, der må modtage sin forgængers tak, fordi han fortsætter hans politik; det samme gælder de øvrige ministre. Tror regeringen selv, at det var det, vælgerne forstod ved løftet om en ny politik?

Man siger i dag, at rugbrødsprisen ikke vil stige ret meget, og man stiller i udsigt, at kornpriserne vil falde og loven derigennem blive overflødig, men alligevel er det en stigning på 26 øre for et 4 kilos rugbrød, der straks vil komme. Nu får man at vide, at der er andre, der vejrer